

ПРЕДГОВОР

Савремене тенденције у развоју спорта показују стално ширење и усложњавање релевантних теоријских и организационо-практичних питања. У том смислу, спорт све више поприма обележја једног целовитог и широко распрострањеног система, сачињеног од група разнородних појмова и елемената, истраживачких података, чињеница, правила и сазнајних резултата, који се повезују у јединствену целину на један кохерентан и по логичким критеријумима строг и прецизан начин. При томе, постојећа научна и стручна достигнућа се најчешће систематизују и профилишу у складу са утврђеним детерминантама постојећих академских дисциплина. Али, уз њих се, по природи ствари, често отварају и нова истраживачка подручја која, временом, добијају своју пуноћу и конзистентност, као и потребу за самосталним предметним конституисањем. Једно од таквих подручја, које стиче своју пуну експликацију и препознатљиве координате, именовано је у научно-конвенционалном смислу синтагмом – *спортски менаџмент*.

Пратећи развој и карактеристике свих подручја спорта, менаџмент у свом тоталитету проналази различите могућности практичне апликативности у различитим подручјима спортске делатности. То се, наравно, односи и на *спортске догађаје* као својеврсне позорнице спортске активности и места испољавања умећа непосредних протагониста – спортиста. Спортски догађаји за менаџмент представљају највећи изазов, јер се њиховом припремом, организовањем и реализацијом, у суштини, огледа успешност и способност конкретних људских потенцијала у одређеном окружењу. Спорт без спортских догађаја, или, спортских такмичења не би представљао толико привлачну ``појаву`` која је у савременом свету постала изразити социолошки феномен.